

Курсова робота викладена на 50 сторінках друкованого тексту, список використаних джерел налічує 46 джерел, в додатках наведено діагностичний матеріал до експериментального дослідження, плани-конспекти занять, проведених на формуючому етапі дослідження.

В роботі розкрито теоретико-методичні основи індивідуально-диференційованого підходу до формування навичок навчальної діяльності дошкільників, а саме: особливості розвитку навчальної діяльності дошкільників та методи її формування, специфіку індивідуально-диференційованого підходу та методичні основи його впровадження у роботу з дітьми дошкільного віку. В ході виконання роботи проведено експериментальне дослідження ефективності індивідуально-диференційованого підходу в формуванні навичок навчальної діяльності старших дошкільників

Мета роботи

: теоретико-експериментальне дослідження індивідуально-диференційованого підходу до формування навичок навчальної діяльності дітей старшого дошкільного віку.

Об'єкт

: процес формування навичок навчальної діяльності дошкільників.

Предмет

:

педагогічні умови формування навчальної діяльності в процесі

індивідуально-диференційованого підходу на заняттях з дітьми дошкільного віку.

Теоретико-методологічну основу дослідження склали: ідеї психологічної та педагогічної науки про особистість як суб'єкта діяльності (В.Давидов, А.Запорожець, А.Леонтьєв, Д.Ельконін та ін.); теоретичні основи індивідуально-диференційованого підходу до навчання і виховання дітей (А.Арапов, І.Осмоловська, А.Кірсанов, А.Дахін, Е.Рабунский, Н.Унт та ін.).

ЗМІСТ

ВСТУП

РОЗДІЛ 1. Теоретико-методичні основи індивідуально-диференційованого підходу до формування навичок навчальної діяльності дошкільників

1.1. Становлення навчальної діяльності дітей дошкільного віку

1.2. Специфіка індивідуально-диференційованого підходу у роботі з дошкільниками

1.3. Методичні особливості впровадження індивідуально-диференційованого підходу у формуванні навичок навчальної діяльності дошкільників

1.4. Методи формування навичок навчальної діяльності старших дошкільників

РОЗДІЛ 2. Емпіричне дослідження ефективності індивідуально-диференційованого підходу до формування навичок навчальної діяльності старших дошкільників

2.1. Характеристика програми та методів дослідження

2.2. Аналіз результатів дослідження

2.3. Рекомендації щодо застосування індивідуально-диференційованого підходу в формуванні навичок навчальної діяльності дошкільників

ВИСНОВКИ

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ .

ДОДАТКИ

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ІНДИВІДУАЛЬНО-

ДИФЕРЕНЦІЙОВАНОГО ПІДХОДУ ДО ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ

1.1. Становлення навчальної діяльності у дошкільному віці

Проблема навчальної діяльності дошкільників набула актуальності у психолого-педагогічній науці на межі XIX-XX ст. Щодо неї побутують різні точки зору.

Одні дослідники (О.Кро) пере-конують у відсутності принципових відмінностей між навчанням у дошкільні і шкільні роки, тому навчання 3-річних дітей і школярів слід досліджувати під одним кутом зору. На його думку, вже у цьому віці дитина здатна засво-їти знання, які їй пропонують, тобто здатна навчатися [39].

Протилежну точку зору обстоював В.Штерн, доводячи, що у перші шість років життя дитина отримує знання зовсім інакші, ніж школяр, оскільки ще не володіє «свідомою волею до навчання», захоплена теперішнім моментом, далека від на-міру пізнавати що-небудь для майбутнього. Її навчання є продуктом іншої діяльності, «несвідомим відбором» вра-жень із навколишнього середовища. Обґрунтовано розріз-нюючи пізнавальний і вольовий аспекти навчання, В. Штерн надмірно протиставляв дошкільне і шкільне навчання [7].

Написав Тамила

Середа, 30 грудня 2015, 01:10 - Останнє оновлення Середа, 30 грудня 2015, 13:41

Необхідність підпорядковувати навчання законам розвитку дитини обґрунтував у своїх дослідженнях Ж.Піаже, стверджуючи, що у процесі соціологізації дитини відбувається виникнення і розвиток структур операцій інтелекту. Навчання може прискорити або уповільнити процес розумового дозрівання, але суттєво не впливає на нього. Поки у дитини не дозріло логічне оперативне мислення, безглуздо навчати її вмінню міркувати [17].

Л.Виготський, розглядаючи психологічні особливості дошкільного навчання у тісному зв'язку із змістом педагогічних впливів, найважливішим його моментом вважав ставлення дитини до умовної програми, тобто до вимог дорослого [11].

Перші три роки дитина вчиться ніби за власною програмою, а не за програмою матері та інших вихователів. У цей період ніхто не висуває їй особливих вимог щодо засвоєння знань і навичок, послідовності цього процесу. У цьому віці програма виховання суб'єктивно ще не існує для неї. Перед набуттям здатності систематично вчитися, дитина долає підготовчий етап, унаслідок чого вимоги дорослих до неї поступово перетворюються на її власну «програму». І лише наприкінці дошкільного періоду дитина починає вчитися за програмою, розробленою дорослими, тобто наближається до навчання, яке відповідає вимогам школи [8].

Перехід до такого навчання пов'язаний, за словами Л.Виготського, з формуванням готовності засвоїти логіку навчального предмета. Тому дошкільне навчання повинне давати правильне тлумачення елементарних фізичних, біологічних, суспільних явищ, бути своєрідним «передучінням», «передісторією» навчання у школі, екскурсом у різні сфери дійсності, живої і неживої природи, людей, мистецтва. Таке навчання має забезпечити засвоєння навичок читання, письма, лічби, тобто умінь, які на наступному етапі розвитку стануть основними способами оволодіння основами знань [11].

Програма дошкільного навчання повинна наближати дитину до навчання за шкільною програмою (розширювати її світогляд, готувати до предметного навчання), бути програмою дитини (відповідати її інтересам і потребам), а сам процес - позбавленим грубого тиску на неї, перебудовувати під впливом педагогічних дій стосунки дитини з навколишньою дійсністю, змінювати характер її діяльності, свідомість. За твердженням Л.Виготського, навчання належить провідна роль у психічному розвитку дитини: воно випереджує розвиток, веде його за собою [7].

Написав Тамила

Середа, 30 грудня 2015, 01:10 - Останнє оновлення Середа, 30 грудня 2015, 13:41

Багато тео-ретичних положень вченого отримали розвиток у дослідженнях О.Леонтьєва, П.Гальперіна, Л.Божович, Д.Ельконіна, О.Запорожця, В. Давидова.

О. Леонтьєв найважливішим аспектом навчання вважав спілкування. На його думку, дитина не здатна самостійно організувати свою діяльність відповідно до змісту, який потрібно засвоїти. Цим зумовлена винятково важлива роль її спілкування з дорослими у процесі засвоєння знань і вмінь. Діяльність дитини повинна бути організована відповідно до змісту знань, які їй повідомляють [10].

Не менш важлива сторона навчальної діяльності, на думку О.Леонтьєва, її мотиви - те, заради чого вчиться дитина, набуває нових знань.

Відношення, які дитина встановлює під час навчання між метою засвоїти, навчитися і мотивами засвоєння, характеризують смисл її дій, психологічний зміст діяльності загалом. Такий аналіз смислу дає підстави для висновків, чи є діяльність дитини у конкретній ситуації навчальною. Якщо діяльність містить навчальні завдання, дитина активна у їх розв'язанні, однак це навчання спонукається мотивами іншої (ігрової, трудової) діяльності, воно не є повноцінною навчальною діяльністю [10].

У процесі розв'язання ігрових, зображувальних і практичних завдань, запропонованих дитині з навчальною метою, разом з інтересом до нової діяльності виникає й активне ставлення до того, з чим знайомлять її дорослі, що пропонують засвоїти. Це ставлення позитивно впливає на ...